

[Finansministeren.]

Hr. Niels Ravn sagde, at inden for landbruget slider og slæber både mand og kone osv. — hr. Niels Ravn havde næsten fåret i øjnene. Ja men det er jeg da helt klar over, og jeg behøver ikke at tage til Vestjylland — jeg tager gerne med, hvis det skal være, men det behøver jeg ikke — for jeg kender landbrugets forhold ganske udmærket. Det er noget, der altid har interesseret mig personlig stærkt, og jeg er overhovedet ikke i tvivl om, at det er rigtigt, at man slider og slæber på masser af landbrugsejendomme. Men det gør man da sandelig også andre steder i dette land: i forretninger, på værksteder, hos håndværkere osv. Det er da ikke kun landbruget, der slider og slæber, der er også andre mennesker, der gør det, og som må lave deres momsregnskaber og andre ting, som staten nu kræver af de pågældende. Jeg kan godt erindre om den diskussion, vi havde i 1967 om disse problemer.

Nu fik landbruget altså en bedre ordning end de øvrige erhverv, som i virkeligheden har langt mere arbejde med momsregnskaberne. Landbruget er vel nok den del af erhvervslivet, der har det mindste arbejde med momsregnskaberne. De andre — detailhandelen og håndværkerne — skal altså klare sig med en afgiftsperiode på et kvartal og en betalingsfrist på 1 måned og 20 dage; landbruget har en gunstigere stilling, og det synes jeg vi skal have med, når vi skal vurdere disse ting.

(Kort bemærkning).

Nybøe Andersen: Den skal blive meget kort. Jeg må bede om, at budgetministeren studerer vores forslag lidt nøjere til de forhandlinger, vi glæder os til at skulle have om det inden så længe. De samlede tal i vores forslag skal ses i forhold til regeringens finansplan. At vi så for at komme ned i detaljer har måttet benytte budgetoverslagene, hænger sammen med, at finansplanen ikke har de specificerede tal, men det er alene på dette tekniske punkt, budgetoverslaget kommer ind.

(Kort bemærkning).

Ninn-Hansen: Når man tænker på de modsætninger, der er imellem os i denne sag, så kan man undres over, at jeg i hvert

fald kan konstatere, at budgetministeren og jeg i saglig henseende er ganske enige. Vi er enige om, at de lineære besparelser kan have en betydning. Navnlig i en periode, hvor man skal og må reducere statens udgifter, kan der være mening i at lægge det sådan op, at nu må man inden for de rammer, man har, foretage en procentvis nedskæring.

Det er selvfølgelig rigtigt, som budgetministeren siger, at så må man vide, hvad det drejer sig om. Vi ved, at det også får konsekvenser for lovgivningen. For en ordens skyld vil jeg sige, at selvfølgelig har vi ikke tænkt os at stille forslag af den art uden at ville tage et medansvar for den ændring af lovgivningen, der måtte blive følgen.

Vi er også enige om, at de kontraktive virkninger af en begrænsning af de offentlige udgifter er betydelig større end de forbrugsbegrænsende virkninger, man kan få af den ene eller den anden form for skatteforhøjelser. Tilbage står så spørgsmålet — det kan folkettinget stille sig selv, og det er der også mange andre der vil stille —: ja men hvorfor i alverden gør vi så ikke det rigtige? Når vi dog har den samme saglige opfattelse af tingene, hvorfor finder vi så ikke i fællesskab ud af, at nu tager vi den første fase med begrænsningen af de offentlige udgifter — måske også andre ting — og dernæst fortsætter vi i en yderligere fase, sådan at vi endelig kan få oprettet den økonomiske balance? Dette spørgsmål kan vel bedst besvares af statsministeren, og derfor venter også jeg på, at statsministeren svarer på, om det ikke er det, vi skal gøre, i stedet for det, vi er i gang med. Det er jo det sædvanlige, som vi har oplevet mange gange.

For en ordens skyld vil jeg gerne sige til statsministeren: der er ingen af partierne i denne sal, der vil optræde som sabotører. Hvis man ønsker at få dispensationer i forbindelse med behandlingen af lovforslag, så får man det; det skal vi ikke strides om. Det, vi diskuterer, er, om vi ikke kunne gøre noget langt bedre og gøre det i fællesskab. Jeg afventer med stor interesse statsministerens svar på de spørgsmål, der er stillet.

(Kort bemærkning).

Niels Ravn: Det var nu ikke landbrugets arbejdsindsats med hensyn til momsopgørelsen, jeg tænkte på, da jeg omtalte den lange